

Men jeg tror, at det kan have sin gode Betydning at indstærpe de Personer, som overhovedet skulle passe Kjedlerne, Sagtagelsen af visse Regler ogsaa paa den Maade, som er foreslaaet i § 23. Jeg kan derfor ikke Andet end bede det ærede Landsting om dog at overveie, om det maatte finde tilstrækkelig Grund til og anse det for at være uden al mulig Ulempe og Fare, hvad § 15 angaar, at fravige det Resultat, hvortil det andet Thing og Regjeringen ere komne. — Hvad § 16 angaar, findes der jo her et Forslag, som vel maa siges at have været det, af Hensyn til hvilket man først og nærmest har tænkt paa, at det vilde være rigtigt at underkaste Sagen en nærmere Overveielse. Jeg er saa heldig paa dette Punkt idag i Overensstemmelse med, hvad jeg udtalte ved Sagens 1ste Behandling, at kunne udtale, at her skal Udvalget ikke møde nogen Betænkelighed fra min Side. Det er, som jeg ligeledes tillod mig at gjøre opmærksom paa ved Sagens 1ste Behandling, ikke nogen ny Tanke, der her er kommen frem. Det er en Tanke, som Justitsministeren ifjor selv nedlagde i det Lovforslag, som han den Gang forelagde, nemlig at der skal finde et omhyggeligt Eftersyn af alle Dampkedler Sted hvert tredje Aar. Saaledes som det ærede kongevalgte Medlem har gjort opmærksom paa, gaar man imidlertid paa dette Punkt, saaledes som det nu foreslaas af Udvalget, og som det blev foreslaaet af Justitsministeren ifjor, en Del videre, end man har drevet sig til at gjøre det andre Steder. Det var naturligvis Hensynet til de med saadanne Forslag forbundne praktiske Ulemper, som har bragt mig til at vige tilbage fra at gjenoptage Fordringen om et saadant treaarigt Syn denne Gang; men jeg tillod mig at udtale ved 1ste Behandling, at, hvis Folkerepresentationen ikke nærer nogen Betænkelighed i den Henseende af Hensyn til Brugerne, skal det forsaavidt være mig hjært, saa opnaar jeg derved en omhyggeligere mere fyldestgjørende og betryggende Undersøgelse, hvad der kun kan være Justitsministeren hjært efter de Interesser, han har at varetage. Der er imidlertid dog enkelte Ting med Hensyn til dette Forslag, som jeg vil tillade mig at gjøre opmærksom paa. Der er for det Første det sidste Punktum, som det ærede 11te kongevalgte Medlem (Luzen) særlig yttrede sig om. Jeg har intet imod, at Vedkommende faar Bærsel om, naar Synsmanden vil udføre Forretningen. For at der ikke skal være Tvivl tilstede, saa vil jeg imidlertid gjøre opmærksom paa, at jeg gaar ud

fra, at den Forudsætning, hvorpaa Lovforslaget hviler, er, at det er den paagjældende Eier og Bruger af Kjedler, hvem det paaligger som Pligt at sørge for, at det fornødne Eilshn finder Sted, forsaavidt som der er Tale om egentlig Undersøgelse i Modsætning til det aarlige Eftersyn, som skulde finde Sted paa ubestemt Tid, at det er denne, der er forpligtet til, naar den treaarige Periode udløber, da selv at gjøre Anmeldelse til Politimesteren om, at han skal have sin Kjedel undersøgt. Det udelukker selvfølgelig ikke, at Forslaget, saaledes som det staar her, kan faae sin praktiske Betydning; thi han kan naturligvis ikke uden videre rekvirere Synsmænd til at komme paa en bestemt Tid, og forsaavidt disse altsaa ikke kunne opgive, om de kunne komme paa den Tid, til hvilken han har rekvireret den, saa er det billigt, at de skulle give ham Bærsel om, naar de da ville komme. Den anden Bemærkning, jeg vil gjøre, er den, at jeg vilde anse det for heldigere, om man fulgte den Vej, som er angiven i Justitsministerens Lovforslag ifjor, hvad Stedet for en saadan Regel som den, der er foreslaaet under Nr. 4, angaar. Det forekommer mig, at det var heldigere at sætte den ind i Lovforslagets § 4 istedetfor at lade den være første Stykke i § 16. Saaledes som § 16 nemlig foreligger, fremkommer der en Sammenblanding af det aarlige Eftersyn og et virkeligt Syn, hvad der maaste kan give Anledning til nogen Misforstaaelse. Jeg tror, det vilde være heldigere at faae Alt, hvad der angaar det egentlige, virkelige, gennemgaaende og gjennemgribende Syn, behandlet i de foregaaende Paragrafer, saaledes at § 16 kun slutter sig dertil som en supplerende Bestemmelse, kun handlende om disse aarlige Eftersyn, som have en mindre indgribende Karakter. Dette vil jo ogsaa kunne faae — tror jeg — en god Indflydelse paa Affattelsen af Bestemmelsen om Omkostningerne, som jeg lige strax skal komme til at dvæle noget ved, og det vil blandt Andet ogsaa have til Følge, at man kan lade § 13, saaledes som den foreligger i Lovforslaget, blive i det væsentlige uforandret og ikke behøver at udelade, hvad der er foreslaaet af Udvalget under Nr. 2 c., men derimod snarere sige Noget til. Systemet i Loven skulde jo være dette, at man først og fremmest giver almindelige Regler for, hvilke Dampkedler der er Eilshn undergivet, dernæst for hvor ofte de er Eilshn undergivet, hvorledes det skal foretages, og hvorledes Kontrol med de desangaaende giorte Bestemmelser udføres overholdes. Disse Kontrolbestemmelser